

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPŠ
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 38 (5732)
31.
MARTS
CETURTDIENA,
1988. GADS
Maksā 3 kap.

● No rajona Tautas deputātu padomes sesijas

Lauku saimnieku svētki

Pienākums ir konkrēts jēdziens

Gadu ritumā radusies tradīcija šoreiz ievērota netika: ierastā referāta vietā rajona Tautas deputātu padomes ceturtnās sesijas dalībniekiem piedāvāja noskatīties videofilmu, kuru, divas dienas jo cītīgi strādājot, bija izveidojuši rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks M. Mihailovs un komjaunatnes rajona komitejas darbinieks S. Sahurskis. Krāsainos attēlos deputāti skatīja mūsu rajonā esošo arhitektūras pieminekļus — sensenus un salīdzinoši jaunākus, labi saglabājus un pussabrukus. Visi tie ir mūsu vēsture — pagātne un arī šodiena. Neaizmirsīsim, ka par tagadējo paudzi spriedis arī pēc tā, kā pratīsim saglabāt bagāto vēstures mantojumu — kā aprūpēsim arhitektūras meistardarbus, kas tapuši sendienās.

Jau pats fakts, ka par arhitektūras pieminekļu saglabāšanu un izmantošanu lemj rajona padome, liecina, ka notiek labdabīgas pārmaiņas. Jāuzsver arī tas, ka par visu filmiņā redzēto pēc tam izraisījās itin dedzīgas un patiesi ieinteresētas pārrunas.

Lūk, daži citāti no runām debatēs!

J. PODSKOCIJS, Latvijas KP rajona komitejas propagandas un agitācijas nodaļas vadītājs, rajona padomes tautas izglītības, kultūras un sporta pastāvīgās komisijas priekšsēdētājs:

— Komisija, kuru uzticēts man vadīt, vēl nav paguvusi daudz izdarīt. Vispirms bija jāizpēta, kādā stāvoklī ir arhitektūras pieminekļi. Konstatējām noteiktu likumsakarību: tur, kur saimniecību vadītāji un vietējo Tautas deputātu padomju deputāti ir ieinteresēti vēstures un kultūras mantojuma saglabāšanā, situācija ir laba vai apmierinoša. Un otrādi. Piemēram, ja Lenina kolhoza valde nebūtu vienaldzīgs Anspoku medību pils liktenis, tad unikālais arhitektūras veidojums netiktu pamests bojāejai. To pašu var sacīt par arhitektūras pieminekļiem Preiļos, Riebiņos, Arendolē. Vienaldzības un bezdarbības radītie zaudējumi ir milzīgi — ne tikai rubļos rēķināmi, bet arī tikumiskajā sfērā samānāmi.

Domāju, ka te līdzēt varētu arī kooperatīvs, kas veic restaurācijas darbus, ka rajonā būtu jāizveido speciāla padome, kas koordinētu restaurācijas pasākumus. Šajā padomē iekļautos vietējie speciālisti, kā arī ievērojami arhitekti un mākslas darbinieki, kuri pašreiz dzīvo citur, bet ir kvēli sava rajona patrioti.

V. NIKOLAJEVS, rajona arhitekts:

— Man nav saprotama agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» kolhoza vadības pozīcija. Kāpēc saimniecība, kuras rīcībā ir miljoni, nespēj sakopt Riebiņu muižas ēkas. Jāatgādina, ka šim kolhozam ir cieši sakari ar republikas māksliniekiem, un tomēr nekā netiek darīts, lai glābtu arhitektūras pieminekli, kurš atrodas līdzās agrofīrmas administratīvajam centram un ir kā mēms pārmetums cilvēku nesaimnieciskumam un vienaldzībai.

Positīvā nozīmē vēlos pieminēt K. Marksa kolhoza vadības un Pelēču ciema izpildkomitejas darbinieku rūpes par pagātnes mantojuma saglabāšanu. Te ir gandrīz vienīgā vieta rajonā, kur nevis tikai pareizi runā, bet arī aktīvi darbojas.

Klātesošo uzmanību gribu pievērst arī problēmai par jaunbūvju un arhitektūras pieminekļu, kā saka, saskaņošanu, lai tie viens otru neaizēnotu, lai kopskats būtu jo labs. Šādu harmoniju sasniegt ne vienmēr izdodas. Nemat vērā tikko sacīto, mēs izstrādājam konkrētus lēmumus, piemēram, par celtniecību Aglonā, Līvānos.

Par Preiļu parku gribu sacīt viennozīmīgi — te pieļautā nesakārtotība ir mūsu rajona vadības un arī projektētāju organizāciju vaina. «Lauktechnikas» rajona apvienībai nekavējoties jāsāk darbi, kuriem projekti jau izstrādāti. Jāaizrāda, ka minētā darba kolektīva pāreja strādāt saimnieciskā aprēķina apstākļos nevar kļūt par attaisnojumu pasivītatēi.

I. PLIČS, vēstures un kultūras pieminekļu aizsardzības inspektors:

— Nevaram vēl apgalvot, ka dokumentācija Preiļu pils restaurāšanai būtu absolūti kārtībā. Kāpēc? Arhitektūras pieminekļa restaurēšanas projekts ir jāaskaņo ar Latvijas PSR Kultūras ministriju. Uzsveru, ka nevaram atļauties pašdarbību, kad runa ir par vērtīgu devīnpadsmitā gadsimta arhitektūras pieminekļa atjaunošanu.

Vienlaikus gribu izsacīt gandarījumu par to, kas jautājumu par arhitektūras pieminekļu saglabāšanu un izmantošanu tagad izskata rajona padomes sesijā. Manuprāt, tas ir svarīgs notikums un vieš labas cerības.

I. KARCEVSKIS, Pelēču ciema izpildkomitejas priekšsēdētājs:

— Rajonā nav otra ciema, kurā būtu tik daudz arhitektūras pieminekļu kā pie mums. Piecil Tas, ka šo pieminekļu sakopšanā ir kaut kas paveikts, galvenokārt ir skolu kolektīvu nopelns. Protams, aktīvi bijuši arī ciema deputāti. Piemēram, Irēna Brice organizēja talku Gorneliešu (Gurniešu) kapličas sakārtošanai. Svarīgi, ka vēstures un kultūras pieminekļu saglabāšanā arvien vairāk iesaistās jaunieši, ka viņi izorot šī darba nozīmīgumu. Iepriekšējo naudu sasniegumus mēs nedrīkstam ļaut aizmirstībai un izputēšanai.

T. VILCANE, Latvijas Dabes un pieminekļu aizsardzības biedrības rajona padomes prezidija priekšsēdētāja vietniece:

— Arī Preiļos rīkojām sestdienas talku, lai sakārtotu bijušo muižas zirgu stalli. Taču, kā redzējām, strādāt gribētāju bija maz. Protams, ka vieglāk ir gausies par nesakoptu parku, nevis pašiem ņemt rokās grābekļus un cirvjus. Entuziastu saujina vien nēko lielu nepaveiks. Vēlreiz uzacīnu visus, vispirms jau deputātus, kļūt savās pilsētās un cie-

mos par istiem saimniekiem un ar šādu pieeju vērtēt ik situāciju.

J. STREICIS, kinorežisors, Latvijas PSR Nopelniem bagātais mākslas darbinieks:

— Rajona laikrakstā izlasīju referāta «Par Preiļu rajonā esošo arhitektūras pieminekļu aizsardzību un izmantošanu» tēzes, tagad uzmanīgi noklausījos deputātu runas. Un pieķēru sevi, ka optimismu neizjūtu. Baidos, ka pieminekļu aizsargāšanas darbs rajonā tā arī notiks — no gadījuma uz gadījumu. Tad, kad tiks noorganizēta kāda talka. Kāpēc tā? Nav stingras un pārdomātas darbu sistēmas.

Kā tad ir bijis visu laiku? Celtnes pamazām iet bojā, lauku sētas aizaug... Bet mēs esam it kā kurli. Iedomājieties: iet bojā naudažu darbs. Un tas ir degradējošs faktors.

Pienākums ir visai plašs jēdziens. Tiesa, dažādos laikos tas sevi ietver dažādus uzdevumus, kritērijus. Taču vienmēr tie ir konkrēti. Šajā gadījumā mēs runājam par vērtību aizsargāšanu un saglabāšanu. Gribu jums paziņot, ka es un mākslinieks Jāzeps Piņoznis, kā saka, vienmēr esam gatavi rajonam palīdzēt.

Taču nedrīkst aizmirst pašu būtiskāko: padomju vara — tie esat jūs, rajona padomes deputāti. Lūdzu, izmantojiet šīs tiesības, darbojieties!

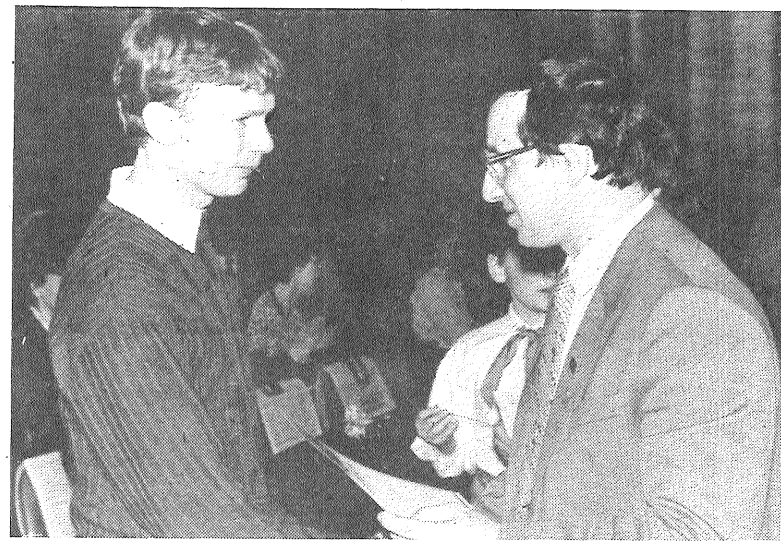
Kā saprotat, darba ir daudz. Rajona Tautas deputātu padome sesijā nolēma, ka ikkatrai organizācijai vai saimniecībai ir jāuzņemas šefība par kādu republikas vai vietējās nozīmes arhitektūras pieminekli. Vajag arī nodrošināt stingru kontroli par to, kā arhitektūras pieminekļus aizsargā un izmanto, kā istenojas konkrētu objektu restaurācija vai konservācija.

Pilsētu un ciemu vietējām Tautas deputātu padomēm jāizstrādā konkrēti plāni arhitektūras pieminekļu restaurāšanai (šie darbi jāizpilda tie, kuri šos pieminekļus izmanto), ir jānosaka īpašas aizsardzības zonas, kurās aizliegta jebkādi zemes darbi, jebkura celtniecība vai kāda cita darbība. Rajona izpildkomitejas plānu komisijai līdz šī gada 1. septembrim jāorganizē kooperatīvs, kurš nodarbošies ar arhitektūras pieminekļu restaurāšanu.

Līdz šī gada 1. septembrim jāizveido Latvijas Kultūras fonda rajona nodaļa, kura vāktu līdzekļus arhitektūras pieminekļu restaurācijai. Jāorganizē arī ārštata inspekcija, kura kontrolētu, kā tiek izpildīti likumi par vēstures un kultūras pieminekļu aizsardzību un izmantošanu.

Jāsāk rezultatīva darbība, un tad mēs varēsim sev sacīt, ka patiesi esam sava rajona, republikas, savas Dzimtenes patrioti.

Publikāciju sagatavoja
I. KOROĻOVA

24. martā rajona kultūras namā valdija svētku noskaņojums. Pūtēju orķestris pūta, cik jaudas, un zālē viens pēc otra skanēja marši un mūdras melodijas.

Pamazām vienkopus pulcējās rajona sociālistiskās sacensības uzvarētāji 1987. gadā — lauksaimnieki. Istie LAUKU SAIMNIEKI.

Sapulcējušos uzrunāja rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētājs V. Korotkovs. Viņš uzsvēra, ka par lauku cilvēkiem un viņu darbu ir teikts daudz skaistu vārdu, sacerēts daudz dziesmu, taču ne vienmēr, uzsvērot, ka šis darbs ir cienīts, mēs atzīstam, ka šis darbs ir ļoti grūts.

Partijas rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs partijas rajona komitejas un rajona izpildkomitejas vārdā teica lielu paldies laudīm, kas devuši krietnu ieguldījumu, lai mūsu rajons izpildītu lauksaimnieciskās ražošanas plānus, veiksmīgi iesaistītos sociālistiskajā sacensībā.

1987. gads lauksaimniekiem nebija viegls. Un tomēr iegūtas rekordražas. Rajonā ievākti vidēji 26,7 centneri graudu no hektāra, bet agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» kolhozā — 48 centneri. Augstas ražas bijušas kolhozā «Sarkanā ausma», M. Gorkija un Lenina kolhozos.

Vissiltākos pateicības vārdus pelnījuši rajona lopkopji. Vidējais izslaukums sasniedzis 3713 kilogramus piena no govīm. Līdz ar to Preiļu rajons ierindojas republikas sociālistiskās sacensības labāko piecniekā. Sasniegti arī atzīstami rezultāti gaļas ražošanā. Lai gūtu šos panākumus, ne laiku, ne spēkus nav taupījuši saimniecību vadītāji. Taču noteicošais tomēr bija zemkopju un lopkopju darbs.

Viņiem — rajona agrorūpnieciskās apvienības un agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komitejas Goda raksti un naudas prēmijas.

Viņiem — rajona pašdarbības kolektīvu, Preiļu 1. vidusskolas un Preiļu bērnu mūzikas skolas audzēkņu sagatavotais svētku koncerts.

Pasākuma nobeigumā rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Vucēns vēlreiz pateicās pirmindniekiem par darbu, uzsvēra, ka lauksaimnieciskā ražošana ir ļoti sarežģīts un atbildīgs process, kurā savstarpēji saistīti un viens no otra atkarīgi daudzi darbu posmi. Un, lai sasniegtu augstu rezultātu, tiem cieši jāsadarbojas.

J. Vucēns atzīmēja, ka darba pirmindnieki — tāpat labākie no labākajiem, ir tieši tie cilvēki, no kuriem saimniecībā lielā mērā jābūt atkarīgai gan demokrātijas gaisotnei, gan dažādo lauku problēmu (to vidū — gan jauniešu piesaistīšanas laukiem, gan ekoloģisko problēmu) risinājumam.

Tam visam un arvien augstāku darba rezultātu sasniegšanai būs nepieciešama gan stipra veselība, gan izturība, gan īsts zemnieka sīkstums.

S. JOKSTE

ATTELOS:

● rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētājs V. Korotkovs sveic zirgkopju rajona sociālistiskās sacensības uzvarētāju — kolhoza «Krasnij Oktjabrj» zirgkopi Ēvaldu Viborno;

● kolhoza «Krasnij Oktjabrj» lopkopes Veronika Smeikste, Anisija Kirilova un Tekla Meluškāne pēc apbalvošanas (priekšplāna no kreisās).

J. SILICKA foto

● No rajona Tautas deputātu padomes sesijas

● Laikraksts — lasītājs

Īstenība un vēlamais

No rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieka J. DESAIŅA referāta

Latvijas KP CK, Latvijas PSR Ministru Padome, Arod- biedrību Republikāniskā padome, kā arī republikas partijas, padomju un saimnieciskā aktīva sanāksmē, kas notika pagājušā gada septembrī, atzina, ka ir nepieciešams jau 1988. — 1990. gados strauji palielināt dzīvokļu celtniecību mūsu republikā — pārsniedzot programmā «Dzīvoklis-2000» izvirzītos uzdevumus. Minētais palielinājums jāsasniedz šādi: vairojot darbuzņēmēju veikumu, izvērtot celtniecību saimnieciskā kārtā, attīstot individuālo celtniecību, kā arī paplašinot dzīvokļu fonda remonta un rekonstrukcijas darbus.

Lai šos uzdevumus izpildītu, ir izstrādāta apakšprogramma «Dzīvoklis-90». Tā jārealizē arī mūsu rajonā. Minēšu dažus skaitļus — lai uzskatāmi pierādītu, cik saspringts darbs mūs sagaida.

Uz pagājušā gada 1. janvāri Preiļos, Līvānos, lauku apvidū, uzņēmumos un organizācijās rindā dzīvokļu apstākļu uzlabošanai bija uzņemtas 1466 ģimenes. No tām Preiļos un Līvānos — 1022, laukos — 444. Jau kopš 1981. gada dzīvokļu apstākļu uzlabošanu gaida 704 ģimenes. Apakšprogramma «Dzīvoklis-90» paredz līdz 1991. gada 1. janvārim tieši šīm 704 ģimenēm uzlabot dzīvokļu apstākļus.

Lai mums izvirzītos uzdevumus izpildītu, laika posmā no 1986. gada līdz 1990. gadam

rajonā plānots uzcelt 3856 dzīvokļus. No tiem pilsētās būs 2824 dzīvokļi, laukos — 1036. 1986. gadā un 1987. gadā kopā ekspluatācijā nodoti 940 dzīvokļi. To skaitā ir 87 individuālās mājas. (Laukos uzcelti 306 dzīvokļi.)

Minētajos divos gados rajonā uzcelts 24,3 procenti šajā piec-gadē plānoto dzīvokļu.

Ko sola šis gads? Izmantojot visus finansēšanas avotus, ekspluatācijā jānodod 343 dzīvokļi (tajā skaitā ir 63 individuālās dzīvojamās mājas). Sadalījums ir šāds: Preiļos — 159 dzīvokļi (no tiem 5 ir individuālās dzīvojamās mājas), Līvānos — 5 dzīvokļi un 5 individuālās dzīvojamās mājas.

Lai likvidētu atpalicību dzīvokļu celtniecības programmas realizēšanā, rajona izpildkomiteja pieņēma lēmumu par papildus uzdevumiem rajona saimniecībā un pilsētā un ciemu vietējām Tautas deputātu padomēm dzīvokļu celtniecībā — izmantot visus finansēšanas veidus, laukos papildus jānodod ekspluatācijā 260 individuālās dzīvojamās mājas.

Situācijas analīze liecina, ka individuālo dzīvojamu māju celtniecība galvenokārt notiek pilsētu teritorijās. Bet, piemēram, Silajānos, Pelēcos, Vārkavā, Sīlukalnā individuālo māju būvētāju praktiski nav. Tiek domāts, lai individuālo māju būvētāju ātrāk. Tāpēc šogad

Preiļos un Līvānos noteikti jāpabeidz 30 individuālo māju celtniecība (katrā pilsētā). Celtniecības darbi tiks pastiprināti kontrolēti, lai māju būvētājus rosinātu ātrāk nodot pieņemšanas komisijās vērtējumam gan dzīvojamās, gan saimniecības ēkas.

Rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienībai nekavējoties jāpabeidz izejas datu savākšana, lai projektētu un celtu katlu māju Dubnas upeš labajā krastā Līvānos un paplašinātu katlu māju Preiļos, Celtnieku ielā 2. Laj Līvānos dzīvojamus namus labāk apsildītu, jāsāk būvēt iekārtas, kas ļaus izmantot Līvānu stikla fabrikas siltuma pārpalikumu (izmantotu karsto tvaiku), tādējādi uzlabojot Dubnas labajā krastā esošo dzīvojamo namu apsildīšanu. Speciālisti uzskata, ka, izņemot tikko minēto projektu, uzlabosies hidrauliskā situācija visas pilsētas apkures sistēmā. Līvānu pilsētas izpildkomitejai ir jāveic pasākumi, lai savāktu izejas datus divu 45 dzīvokļu namu projektēšanai jau 1988. gadā — šie nami, kuri būs pilsētas izpildkomitejas īpašumā, jāsāk celt jau 1989. gadā.

Rajona arhitekta grupai dots uzdevums sagatavot tehniskos datus, lai 1988. gadā varētu sākt detalizēti izplānot Preiļu un Līvānu apbūvi — gan ar daudzstāvu, gan ar individuālām mājām.

Avīze kritizēja, kas izdarīts?

„Estakāde“

Ar šādu virsrakstu šī gada 13. februārī «Leņina Karogs» publicēja materiālu, kurā bija informēts, ka rajona autoamatieru biedrības autoskolā nepietiekami kvalitatīvi notiek autovadītāju apmācīšana, ka starp minēto biedrību un DOSAAF rajona sporta tehnisko klubu nav labvēlīgas sadarbības.

Redakcija saņēmusi atbildi, kuru parakstījis Republikāniskās autoskolas priekšnieks V. GRAHOŠKIS.

«Publikācija iztirzāta Republikāniskās autoskolas mācību un metodiskajā sanāksmē.

Rajona padomes Līvānu mācību bāze atbilst prasībām, kas izvirzītas noteikumos par šoferu apmācīšanu vai viņu kvalifikācijas paaugstināšanu. Šī bāze reģistrēta Valsts autoinspekcijas Daugavpils nodaļā (attiecīgais akts sastādīts 1987. gada 12. augustā).

Republikāniskās autoskolas nodrošināšanā ar transportlīdzekļiem kursantu apmācīšanai ir nepieciešams uzlabojums. Konkrēti — atstātas automašīnas jau valāj norakstīt, taču to vietā jaunus nedabūjam. Valsts plāna komiteja mums mašīnas neizdala. Attiecīgi lūgumi vairākkārt iesniegti republikas Ministru Padomei, taču pozitīvas atbildes pagaidām nav.

Pašreiz Līvānos sāk celtniecības darbus — būs autoskolai sava estakāde, būs apmācību laukums.

Par to, ka kursantu eksāmenā tika izmantota tehniski nesakārtota automašīna, L. Tenisam izteikts rājiens.

Par to, ka nav pienācīgi kontrolēts autotransporta tehniskais stāvoklis, par filiālēm atbildīgajam vecākajam meistaram M. Vinokurovam aizrādīts.

Saņemta arī atbilde, kuru parakstījis V. PROKOFJEVS.

«Materiālā bija skarts jautājums par attiecībām starp autoamatieru biedrību un DOSAAF Preiļu rajona sporta tehnisko klubu. Uzskatu, ka šīs attiecības ir normālas. Taču kaut kādu materiālu palīdzību gan mēs kaimiņiem nespējam sniegt, jo esam pakļauti dažādiem resoriem. Uzskatu, ka katram pašam jārisina savi uzdevumi, ka katram pašam jāatbild par pieļautajiem trūkumiem. Domāju, ka publikācijā «Estakāde» tieši par tikko pieminēto arī vajadzēja parunāt».

Latvijas PSR DOSAAF CK priekšsēdētāja vietnieks E. VIKELIS redakcijai raksta:

«DOSAAF rajona sporta tehniskā kluba priekšniekam V. Prokofjevam paskaidrots, kā jāveido attiecības ar autoamatieru biedrību. Par nepareizu attieksmi pret kaimiņiem — aizrādīts.

DOSAAF Preiļu rajona komitejas priekšsēdētājam L. Andžānam ieteikts pastiprināt audzināšanas darbu un sistemātiski kontrolēt padoto rīcību».

● Cilvēks un viņa darbs

Kā zvirbulim kļūt par... lakstīgalu?

STASTAM PAR LIVĀNU EKSPERIMENTĀLĀS BIOĶĪMISKĀS RŪPNĪCĀS

LABAKO RACIONALIZATORU JĀNI BOJĀRU

B iogrāfijas fakts daudz ne komentēsim — kā sprigans zēns no Vārkavas puses pasen, trīsdesmito gadu nogalē, sāka ne jau vieglo mācīšanos dzīves «universitātēs», kā galu galā kļuva par Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas galveno konstruktora. Jāņa Bojāra noietajā garajā ceļā ieskicēsim tikai dažus posmus: vidusskola, pirmie soļi rūpnīcā, tad mācības Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Mehanizācijas fakultātē. Un darbs, darbs, darbs...

Steidzot uz tikšanos ar Jāni Bojāru. Atvēru rūpnīcas konstruktora nodaļas durvis un ieraudzīju smaidošu vīru ar sārta tūlpju pušķi rokās. Tas bija

svinīgs brīdis: uzņēmuma partijas biroja sekretāre Lidiņa Znotina todien visas nodaļas darbinieku klātbūtnē pasniedza Jānim Bojāram Latvijas Zinātniski tehniskās biedrības Goda rakstu — par 1987. gadā racionalizatoru republikāniskajā konkursā izcīnīto otro vietu. Konkursa tēma bija «Kurināmā un energoresursu ekonomija». Apbalvots tika ne vien Bojārs, bet arī viņa darba biedri, kuri sekmēja šī racionalizācijas priekšlikuma izstrādāšanu — rūpnīcas ražošanas nodaļas priekšniece Jevģēnija Reinbaha un uzņēmuma galvenais inženieris Jānis Liepa.

— Kāda ir jūsu jauninājuma būtība? — jautāju Jānim Bojāram.

— Lai mūsu saruna neieilgtu, pacentišos isumā informēt par galveno, — viņš sacīja. — Vispirms atgādināsim faktu, ka tehnoloģiskajās procesos, kuri norit mūsu rūpnīcā, izdalās daudz siltuma — ūdens tiek sakarsēts pat līdz 40 grādu temperatūrai. Ūdens apmaina ir liela — gandrīz 100 kubikmetru stundā. Agrāk daļu ūdens gradētavā atdzesēja otrreizējai izmantošanai, bet daļu vienkārši ielūdināja kanalizācijā. Nosacīti var teikt, ka no rūpnīcas aiztecēja rubļi. Un mēs nolēmām izveidot speciālu sistēmu, lai šo sakarsušo ūdeni vadītu uz rūpnīcas katlamāju. Jāuzsver, ka tagad sakarsušo ūdeni izmantojam plaši, piemē-

ram, daļu ūdens virzām arī uz siltumnīcām. Tas gadā dod apmēram 20 000 rubļu lielu ekonomisko efektu.

Jānis Bojārs nemil runāt par to, kas padarīts agrāk, nemil uzskaitīt savus panākumus un nopelnus. Taču par dažiem racionalizācijas priekšlikumiem un pat izgudrojumiem (tie tapuši gan vienam, gan kopā ar biedriem strādājot) kaut nedaudz uzziņāju.

Lūk, neliela stikla kolba, kurā iepildītas lizīna granulas. Notika tā, ka tieši konstruktoriem vajadzēja izmainīt tehnoloģiju, kuru izmantoja šīs vērtīgās produkcijas ražošanai. Agrāk lizīns bija higrroskopisks — lipīgs, staipīgs. Un kombinētās lopbarības rūpnīcas burtiski mocījās, strādājot ar šādu izejvielu — lizīns pielīpa cauruļu sienām, tāpēc bieži radās dažādas klūmes un traucējumi ražošanā. Tagad — pavisam cita lieta! Sausā lizīna granulas lieliski atbilst kombinētās lopbarības ražošanas tehnoloģijai.

Lizīnu, kurš joprojām ir šķidr, biokīmiskajā rūpnīcā speciāli apstrādā — samaisa ar visparastākajām klijām, ar zāles miltiem, ar kokvilnas sēkliņu miziņām vai citām piedevām. Racionalizatoriem nācās krietni papūlēties, kamēr izdevās esošo tehnoloģiju pārveidot tā, lai pastal līdzīgo masu izžāvētu, veidojot granulas. Šis jauninājums bija tik oriģināls, ka to bez jebkādam šaubām atzina par izgudrojumu. Sacīto apliecina attiecīga autorapliecība.

Jānim Bojāram gandarījumu dod vēl viens radošs veikums — radīta tehnoloģija premiksu ražošanai. Tas ir tas pats lizīns, taču smalkāks — tam ir cita struktūra un pavisam atšķirīgas biokīmiskās īpašības. Šis produkts ir ļoti vērtīgs, to var uzskatīt par izgudrojumu, taču pagaidām šo ražojumu izlieto maz.

Jānis Bojārs zina, kāpēc šāds gausums radies. Viņš ir lūdzis palīdzību PSRS Augstākās Padomes deputātiem, informējis par situāciju PSRS Tautas kontroles komiteju. Protams, šie iesniegumi izskatīšanai ir pieņemti, taču reālu rezultātu pagaidām nav. Kur paslēpts pret-

runu kamols? Izmantojot savu lizīnu, lai ražotu premiksus, rūpnīca ik tonnas izgatavošanai spiesta zaudēt 2000 rubļu. Birokrātija faktiski likvidē labu lietu: lai ražotu premiksus, biokīmikiem pašu ražots lizīns ir jāpērk no sevis (jā, pašiem no sevis). Un ne jau par pašizmaksu, bet gan par preču cenu.

Jānis Bojārs parādīja man laikraksta «Sovetskaja Latvija» numuru, kurā publicēts redakcijas «apalā galdā» materiāls ar virsrakstu «Izprast saimniecisko aprēķinu». Sajā sarunā piedalījās arī Daugavpils pievadkēžu rūpnīcas pārstāve V. Ivanova un informēja par līdzīgu situāciju. Proti: lai izgatavotu robotus, rūpnīcai jāiztērē 4,8 miljoni rubļu, bet, lai tos no sevis nopirktu priekš sevis, jāiztērē vēl 8,4 miljoni rubļu. Neticami, bet fakts! Tāda ir mūsu pagātnes ekonomika.

Jānis Bojārs vēl nav zaudējis cerības, viņš ir radošu plānu un spēku pārpilns. Kopā ar darba biedriem — Nikolaju Nevzorovu, Fjodoru Jakovļevu, Viktoru Alpajevu, Ludmilu Mitinu, Bronislavu Silovu tiek risināti daudzi uzdevumi. Jānis Bojārs vada rūpnīcas racionalizatoru darbu, domā, kā varētu iesaistīt izgudrotāju pulkā arvien vairāk cilvēku, kā izmantot kooperatīvu darbības principus. Īpaši svarīgi, lai racionalizatoru un izgudrotāju kustībā iesaistītos pēc iespējas vairāk jaunatnes.

Kāds nesen jokoja: «Klausos pa radio, kā dziedātāja trallina. Ista lakstīgala. Izrādījās, ka dzied parasts zvirbulis, kurš beidzīs konservatoriju.»

Vai līdzīgi nevar sacīt par tehnisko jaunradi? Biji it kā pelēks zvirbulītis, bet kļuvi par lakstīgalu. Tas iespējams tad, kad cilvēka talantu papildina griba un enerģija sasniegt tālas un grūti pieejamas virsotnes.

Z. BURIJS

ATTĒLA: Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas partijas biroja sekretāre L. Znotiņa un rūpnīcas galvenais konstruktors J. Bojārs.

J. SILICKA foto

● Literārā lappuse, sagaidot 1. aprīli — Smieklu dienu

**Normunds
DIMANTS**

Rajona laikraksta aktīvs ārštata autors ir jerskietis **NORMUNDS DIMANTS**. Esam lasījuši viņa ceļojumu aprakstus, materiālus par vēstures tematiem, informācijas. N. Dimants raksta arī dzejoļus (vairāki no tiem publicēti rajona avīzē). Smieklu dienas priekšvakarā nododam lasītāju vērtējumam N. Dimanta darbus humora un satīras jomā.

J. SILICKA foto

**Kino
audzinošā loma**

SKICE

Tēvocis Jēkabs alkoholu nelieto gandrīz divdesmit gadus. Un šādi atturībai viņu pievērsās... kino. Nē, ne jau propagandas filmiņas ar skatiem no atskurbtuvēm un palīgskolām. Visīstākā mākslas filma! Un pie tam vēl — krietni pirms iznākšanas uz ekrāniem.

Tagad tēvocis Jēkabs labprāt atceras:

— Bija sniegots decembris. Koki spīdēja sarmā, ceļi — atkalā, un es devos uz dzērienu veikalu. Lai nopirktu šnabi prāta apskaidrošanai un spētu reālāk raudzīties dzīvē — kāda tā ir.

Tā nu es nopirku pusstoppu un turpat, netālu no bodes, mazliet iemalkoju. Pasaule atmirza rožainā gaismā. Es iedzēru vēl mazliet, un tad viņi parādījās. Uz brašiem zirgiem jāja. Garā rindā. Un pakavi dikti klauzēja. Baltie! Virsnieki un ierindnieki juku jukām. Stāvēs cepurēs, pie sāniem — zobeni.

«Jēkab,» saku sev, «tu esi iemetis par daudz».

Jātņieki apstājas, nolēc no zirgiem, un dažs mani pat svei-

cina. Ieskatos vērigāk — pēc gīmja tā kā pazīstami. Re, šis virsnieks ir ļoti līdzīgs traktoristam Andrievam, bet tas tur oficeris atgādina kūtsmēslu šķūretāju Jefimu. Bet visi — baltie! No papēžiem līdz pakausim! Ar akselbantēm!

«Pasaulīt mīļā,» es saku sev, «ja viņi ir riktīgi, tad var sakāpt mani ar zobeniem, bet — ja man tikai rādās, tad riktīgs neesmu es...».

Baltgvardi nekapā mani, bet nedod arī zīmi, ka viņi tikai rādās. Viņi ieiet dzērienu veikalā un atgriežas ar lētajiem viņiem uniformu kabatās. Un aizjāj.

Bet es, redzētā dziļi satriekts, dodu sev zvērestu: kamēr dzīvošu — ne pilītes!

Tikai vēlāk uzzināju, ka Jersikas apkaimē tolaik uzņēmūši filmu un šie visi sarunāti par statistiem. Pēc veiksmīgas filmēšanās atšāvušies to lietu apslācīt. Filma saucas — «Šauj manā vietā!».

Tagad, skatoties, kā citi šauj un met manā vietā, reizēm kļūst sevīs žēl. Bet zvērests paliek zvērests — jautrības dzīru vairs nelietoju.

Vecīte un tīniši

HUMORESKA

Autoostas laukumā uz soliņa sēdēja vecīte — omulīga, jauka vecenīte sniegbaltā lakatīnā. Netālu didījās tīniši — nīpri, dzīvespriecīgi tīniši batikotās biksītēs, cukurotiem matiņiem.

— Nav vairs aliņa, — vecīte uzrunāja tīnišus.

— Jā, omīt, nav gan, — bēdīgi atsaucās tīniši.

— Sņapstīna arī nav, — jestri mēloja vecīte.

— Ehl Jā, nav sen, — žēlabaini nopūtās tīniši.

— Bet ir logu tīrītājs! — iegavilējās vecīte.

— Logu tīrītājs? — brīnījās tīniši.

— Avīzes vajag lasīt, mīlīši! Logu tīrītājs! Nem baloniņu un šitā — pššš — mutē! — vecīte papleta bezzobu muti.

— Ai, ai, — tīniši brīnījās.

— Vai «Dihlofosu». Arī šitā — pššš, — rādīja vecīte.

— Tādu jipti? — neticēja tīniši.

— Jā, mīlīši! Vai benzīnū! Nometas pie kannas ceļos, pavei, šitā, — vecīte pietupās. — Un osta, pavei, šitā, — viņa paraustīja grumbaino deguntiņu.

— Arprāts! — dvesa tīniši.

— Vai atkal, — vecīte noslēpumaini pieklusināja balsi, —

līme «Moments». Nem kuli...

— Kuli! — noelsās tīniši.

— Kuli! — iegavilējās vecīte.

— Un mauc galvā, pavei, šitā! — viņa parādīja, kā kule jāvelk galvā. — Un osta!

— Atkal jāosta? — Jā!

Vecītes zinību lādīte līdz ar to vēl nebija iztukšota. Viņa sapņaini turpināja:

— Bet vislabāk ir ņemt zobu pastu un šitā — mutē.

Vecīte pagumzīja kaulaino rociņu, tad aši teica:

— Un virsū — losjoniņu!

...Viens no tīnišiem kļuva zili zaļš un nogāzās. Cukurotie matiņi vien noplīvoja.

— Ļautiņi, ļautiņi! — sauca vecīte. — Re, kur vēl viens toksikomāns! Milicijul! Dakterus!

— Tu esi divkārs mulķis, — pirmais izdomāja.

— Tu esi trīskārs mulķis, — otrs sarēķināja.

— Tu esi četrkārs mulķis, — pirmais pleskaitīja.

— Tu esi... — otrs meklēja vārdus. — Tu esi... Tu neesi mulķis, bet...

— Ak, es neesmu mulķis? — pirmais iesaucās un gāza otrajam pa ausi. — Ak, es neesmu mulķis? Se tev! Es neesmu mulķis? Se tev!

Reibuma noslēpumi...

— Un tagad — par naudu, — abas aicināja.

Zilniece pavirpināja diegā iekārtu gredzenu.

— Zelts! — jaunavas noelsās.

— Augstākās proves, — pareģe teica. — Naudas jums būs atliku likām. Taču vispirms, kā nākotne rāda, jūs man samaksā-

siet simt rubļus.

— Maldies, vecen! — viena no jaunavām rupji teica un sa-

grāba zilnieci aiz dzīslainā kak-

la, kamēr otra pievāca sudraba

trauku, kristāla lodi un zelta

gredzenu. Tad abas veikli nozu-

da. Kopā ar visiem gaišredzības

instrumentiem.

— Milicijul Milicijul — viedā

sieva iekārcās. Bet tad ielūkojās

nākotnē, kur saskatīja, cik ļoti

tas kaitētu viņas reputācijai. Un

aplūsa.

ders iziet bez traucējumiem?

Gādības un mīlestības apdvē-

tais vecais vīrs no priekā aprau-

dājas. Bet mazdēlīnš runāja vien

tālāk:

— Biezputras! — Ed vairāk

biezputras! Tikal galu ne — tā

ir dikti kaitīga.

Vecētīnš pateicās par padomu

un iedeva no lādītes šo to arī

mazdēlīnšam, kurš līdz ar to kļu-

va nevalīgs un aizsteldzās.

— Cik jauki, cik gādīgi radi-

ņi, cik daļi bērniņi, — noteica

sirmgalvis. Viņš nopūtās un ie-

lūkojās savā lādītē, kura bija

krietni vien patukšota.

Nekas, gan jau vecētīnš kaut

kā sagādīs nākamo pensijas

dienu. Un tad viņš atkal būs mī-

ļo un gādīgo radiņu rūpju lokā.

Dzīvē daudz kō pleredzējis

tantuks, kas sēdēja netālu un

visu notiekošo vēroja, beidzot

aižrādīja:

— Turiet tās puķes klēpī! Tā

jau kurš katrs uzsedīsies.

Ziedu īpašniece pasvārstīja un

Reibuma noslēpumi

SKECS

Alkohols dažreiz atstāj uz cil-

vēku absolūti neizprotamu ie-

spaidu. Apreibušais laiž gar au-

sīm to, par ko skaidrā bēdātos,

bet fakti, par kuriem vajadzētu

piecāties, izsauc nepamatotu

naidīgumu un dusmas.

Tā kādā krogā divi dzērāji

sakašķējās.

— Tu mulķis, — viens teica.

— Pats mulķis, — otrs at-

cirta.

— Tu esi liels mulķis — pir-

mais norādīja.

— Tu esi vēl lielāks mulķis,

— otrs parādā nepalika.

Gaišreģes kļūda

KRIMINĀLHRONIKA

Pie apkaimē plaši pazīstamās

zilnieces atnāca divas jaunavas

un kautri palūdza ielūkoties arī

viņu nākotnē.

— Cik tālu? — viedā sieva

noprasīja.

— Cik tālu jūs varat? —

priekšdienas redzēt alkstošās jau-

navas kaunīgi valcāja.

— Jo vairāk maksā, jo tālāk

redzu, — gaišreģe atzinās.

— Parādā nepaliksīm, — abas

apsolīja.

— Uz ko skatīsimies? — gaiš-

reģe kļuva lietišķa. — Uz brūt-

gāniem, uz slimībām, uz naudu?

— Ja var, tad uz visu, —

jaunavas bilda.

Vispirms zilniece ielūkojās ka-

fijas biežumos.

— Vai tas no sudraba? —

jaunavas pānteresējās par trau-

ku.

— Austrumu sudrabs, rietumu

kafija, — pareģe attrauca. —

Brūtgāni čumēs un mudžēs.

— Bet tagad — par slimī-

bām, — abas palūdza.

— Viedā sieva ielūkojās kristāla

bumbā.

— Vai tā no dārgakmens? —

jaunavas pavaicāja.

— No vissīlīpētākā, — gaišre-

ģe apliecināja. — Slimības jums

nedraud.

Mīļi un gādīgi radi

IRONIJA

Dzidri iedziedājās durvju zv-

niņš, un istabā iespurdza maz-

meitiņa.

— Labdien, vectētiņ! — viņa

sirsniņi nobučoja mīļoto radi-

nieku un pārmetoši ierunājās:

— Ai, ai, kā redzu, tu stalgā-

plānās zeķītēs. Vecotēv, vajag

nēsāt vilnas zeķītes!

— Ja būtu..., — sirmgalvis

noplātīja rokas.

— Sūta, sūta, — mazmeitiņa

apstiprināja. — Mammīte sūta

vismīļākos sveicienus tev. Un tē-

tiņš arī.

— Paldies! — vecais vīrs pa-

teicās. — Bet te ir dāvaniņa tev.

— Ai, vectētiņ! — mazmeitiņa

iegavilējās, un pār vectētiņu no-

bīra vēl viena deva dāsnu buču.

— Bet tagad — atā, atā!

— Atā, atā! — aizkustinātais

sirmgalvis pamāja.

Necik ilgi — atsteldzās maz-

dēlīnš.

— Vectētiņ, — viņš sauca jau

no priekšnama, — vai tev vē-

Ziedi veselībai

PASAKA

Uz soliņa sēdēja vidēju gadu

un vidējas miesas uzbūves pilso-

ne — blakus nolikus ziedu puš-

ki. Pienāca simpātiska korpulen-

ta dāma un uzsedās pušķim virsū.

— Vai acu nav pierē? — ziedu

īpašniece iebļāvās.

— Piedodiet! — korpulentā

dāma kā dzelta pietrūkās kājās.

— Uzlika savu resno dibenu

uz mana daiļskaistā pušķal —

cietusī vaimanāja.

— Lūdzu, bez rupjībām! —

korpulentā sašūta.

— Tinies, tinies, ziloņcūkal —

ziedu īpašniece nošņāca.

Sapikusi un aizvainota, kor-

pulentā dāma nozuda.

Pie soliņa piesteberēja kārna

vecenīte ar vēdziņu rokā un ap-

sēdās...uz ziedu pušķa.

— Vai acu nav pierē, veco-

māt? — atkārtoti cietusi nopro-

sīja.

— Ko — cē? — vecenīte ne-

bija sadzirdējusi.

— Celies augšā, vecā cērmel!

— ziedu mīlētāja un sargātāja

ierēcās. — Tādām kā tu sen jau

laiks barot sīkbūtnes divus met-

rus zem zemes kādā klusā nostū-

rī, nevis spaidīt citu cilvēku

puku buketes.

Sausmu pārņemtā vecenīte aiz-

riķšoja. Atpakaļ neskatīdamās,

vēdziņu padusē iezmiegusi.

● Tiem, kuri apmeklē bibliotēkas

● Mūsu konsultācija

Jaunās grāmatas

Pazīstamais politiskais komentētājs Aleksandrs Bovins grāmatā «Parunāsim pēc būtības... par mieru un karu, atslābumu un konfrontāciju, atbrunošanās sacensību un citām pasaules politikas problēmām» runā ar jauniešiem par visaktuālākajām mūsdienu problēmām: kādi ir cēloņi pašreizējam ļoti sarežģītajam stāvoklim pasaulē.

A. Milta grāmatā «Klases audzinātājs» raksturota klases audzinātāja loma skolēnu personības izveidē, aplūkota klases audzinātāja darba sistēma, tās galvenās sastāvdaļas un funkcionēšana, skarti audzinātāja pašizglītības jautājumi.

J. Babanskis, G. Pobedonoscevs. «Komplekss pieeja skolēnu audzināšanā» (Jautājumus un atbildes). Šajā grāmatā jautājumu un atbildu formā aplūkotas problēmas, kas saistītas ar komplekso pieeju skolēnu audzināšanā.

Sērijā «Veselības bibliotēka» iznākusi A. Cukura un S. Latkovska brošūra «Agrinā un pirmsskolas vecuma bērnu racionāls uzturs». Brošūra lasītājus iepazīstina ar jaunākajām zinātnes atziņām par dažāda vecuma bērnu ēdināšanu. Aprakstīti konkrēti ieteikumi par ēdināšanu dažādu agrinās vecuma bērnu slimību gadījumos. Dotas zīdaiņu došu ēdiena receptes, ēdiena pagatavošanas tehnoloģija. Tabulās uzrādīts bērniem nepieciešamo uzturvielu daudzums, kā arī uzturvielziedekļu devas dažādā vecumā.

Jura Avotiņa grāmatā «Vai ķīmija ir nesaprotama?» fantastisku joku formā izskaidroti ķīmijas pamati, atainoti tās likumi un valoda. Mēģināts izklāstīt, kāpēc vienas pārvēršas, kas nosaka to īpašības, kādi likumi valda visā sīkākā daļiņu—atomu, jonu, molekulu — pasaulē, kāda loma tie ir elektroniem. Ķīmijas valoda vienkāršota līdz sarunvalodai.

T. Sakalauška grāmatā «Joza Miltina dzīve» tiecas pētīt pazīstamā lietuviešu režisora PSRS Tautas skatuves mākslinieka Jozas Miltina (dz. 1907. g.) daudzskautnaino personību un jaunrades principus.

Arvida Brieža grāmatā «Devītā viņa aicinājums» atspoguļotas autora pārdomas par publicistiku, tās būtību, kā arī bagātā dzīves pieredze, kas gūta, ilgus gadus vērojot sabiedriskās dzīves norises — gan pēckara gados, kad tika apgūtas žurnālista profesionālās iemaņas, gan arī turpmākajās darba gaitās dažādos republikas preses izdevumos. Paplašināt redzesloku palīdzējuši gan daudzie ceļojumi, gan darbs Latvijas tirdzniecības flotē. Autors uz parādībām pratis palūko ties gan kā nopietns dziļi vērtējošs publicists, gan kā dziļš feletonists.

Monogrāfijas «Tapšana. Rūdolfs Blaumanis literāros un vēsturiskos kontekstos līdz 1893. gadam ar atkāpēm līdz 1908. gadam» autore L. Volkova rāda literatūras klasiķa estētiskās pasaules tapšanu.

Sērijā «Atklāsme» iznākusi V. Abčuka grāmatā «Kapteina Nēmo torpēda jeb nākotnei pēdām». Šajā grāmatā pastāstīts, kā zinātnieki dažādās zinātnes un tehnikas nozarēs paredz nākotni un kā viņu paredzējumi tiks izmantoti cilvēku labā.

Mārtiņš Ziverts. «Lugas». Mārtiņš Ziverts (dz. 1903. g.) ir viens no izcilākajiem latviešu dramaturgiem, kura lugas pieder pie latviešu literatūras demokrātiskā mantojuma vērtīgākās daļas. M. Ziverta darbos izceltas cilvēku cildenākās ētiskās īpašības: godīgums, pašizliedzība, spēja ziedot sevi liela mērķa labā. Grāmatā, ietvertas astoņas M. Ziverta lugas.

Trešajā Elīnas Zālītes Kopoto rakstu sējumā ievietotas lugas, kas sarakstītas padomju laikā, raksti par igauņu literatūru, vēstules.

Visvalža Lāma romāna «Bāleliņi» darbība risinās kādā Rīgas kultūras namā astoņdesmito gadu sākumā. Galvenie varoņi — ierindas kultūras darbinieki, kuru dzīves aicinājums — tiekties pēc brīnama ikdienā.

A. Baloža izlasē «Rudens sērmišķi», kas iznāk dzejnieka as-

tondesmitgades atcerei, lievietoti labākie dzejoļi no krājumiem.

Latviešu padomju rakstnieces Mercedes Salnājas garstāsts «Trīs dienas pēc izlaiduma» vēsta par meiteni, kas skolā cietusi no savu vienaudžu cietsirdības un nejutības. Vientulībā Nadina mēģina rast sev jaunu planētu — tādu vidi, kur cits citu redz un saprot.

Stāsts prēmēts Preiļu rajona agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» un izdevniecības «Liesma» Jaunatnes literatūras redakcijas organizētajā konkursā par mūsdienu skolas dzīves tēlojumu dail-literatūrā.

Ukrainu prozaikis Vladimirs Kašins (dz. 1917. g.) ir daudz kriminālizmeklēšanai veltītu darbu autors, veselā sērijā romānu darbcjas inspektors Kovals — principiāls, vīrišķs cilvēks. Arī romānā «Kādas aizsmirtas lietas noslēpums» lasītājs kopā ar apakšpulkvedi Kovalu var sekot aizraujošiem notikumiem un iedziļināties interesantos faktos, kas saistīti ar mūsdienās izdarītu noziegumu, kura pēdas aizved tālā pagātnē.

Krājums «Lugas» veltīts izcilā vācu dramaturga, antifasiista, VDR Nacionālās prēmijas laureāta Fridriha Volfa (1888. — 1953.) simtgadei.

Branko Copicš (1915.—1984.) joprojām ir viens no populārākajiem rakstniekiem Dienvidslāvijā. Visu paaudžu lasītājus allaž ir saistījis rakstnieka daiļradei īpaši raksturīgais lirisms, kas parasti mijas ar gaišu humoru un ironiju. Šādā stilā ir ieturēts romāns «Viegļas dzīves grūtā nasta». Tajā attēlotie notikumi risinās pēckara gados, kad... daudzi laucinieki, kas bija kļuvuši par augstiem priekšniekiem, cits pēc cita pameta laukus, pameta sievas un pārcēlās uz pilsētām, kur sāka pildīt jaunus pienākumus.

I. BATARAGA,

Preiļu rajona centrālās bibliotēkas vecākā bibliogrāfe

Novitāte mantas apdrošināšanā

Pilsonu īpašumā esošās dārglietas un kolekcijas līdz šim nevarēja apdrošināt. Tātad to bojā ejas (bojājuma) gadījumā arī atlīdzību nevarēja saņemt. Tagad, ņemot vērā iedzīvotāju intereses, PSRS Finanšu ministrija ar 1988. gada 1. aprīli atļāvusi pēc speciāla līguma apdrošināt arī dārglietas: dārgmetālu, dārgakmeņu, pusdārgakmeņu izstrādājumus un akmeņu (krāsaino) sīkizstrādājumus, kā arī kolekcijas, unikālus un antīkus priekšmetus.

Juvelierizstrādājumus apdrošina to faktiskā vērtībā, vadoties pēc valsts mazumtirdzniecības cenas, bet ne vairāk kā par 2000 rubļiem. Šos priekšmetus apdrošina tikai to nozagšanas gadījumā.

Turpretim dažādas kolekcijas, unikālus un antīkus priekšmetus apdrošina tikai to pilnā faktiskā vērtībā, kādu noteikusi attiecīga kompetenta organizācija. Pie tam šos priekšmetus apdrošina jebkuram to bojā ejas (bojājuma) gadījumam, kas noticis ugunsgrēka, eksplozijas, plūdu un citu stihisku postu, apkures sistēmas, ūdensvada un kanalizācijas tīklu avārijas, no kaimiņu telpām ieplūduša ūdens rezultātā, kā arī to nozagšanas gadījumā.

Kolekciju, unikālu un antīku priekšmetu speciālo apdrošināšanas līgumu noslēdz pēc mantas īpašnieka rakstiska pieteikuma un pēc tam, kad šis vērtības mantas īpašnieka klātbūtnē apskatījis apdrošināšanas aģents. Visi minētie priekšmeti un kolekcijas skaitās apdrošināti to īpašnieku pastāvīgajā dzīves vie-

tā: visās dzīvojamās un palīgtelpās, kas pieder vai ierādītas mantas īpašniekam un atrodas apdrošināšanas apliecībā norādītajā adresē.

Mantas apdrošināšanas speciālo līgumu noslēdz uz vienu gadu. Apdrošināšanas maksājums, kas jāsamaksā, noslēdzot līgumu, ir 1 procents no apdrošinājuma summas gadā. Piemēram, ja apdrošina pastmarku kolekciju, kuras faktiskā vērtība ir 5000 rubļi, tad gadā jāsamaksā 50 rubļi.

Jāatceras, ka apdrošināto kolekciju vai priekšmetu bojā ejas (bojājuma) vai nozagšanas gadījumā šis fakts diennakts laikā rakstiski jāpiesaaka valsts apdrošināšanas inspekcijai.

Mantas īpašnieki! Izmantojiet jauno pakalpojumu veidu! Tas jums palīdzēs aizsargāties no varbūtējiem zaudējumiem.

A. KODOLS.

Latvijas PSR Galvenās valsts apdrošināšanas pārvaldes nodaļas priekšnieks

Redaktora v. L. ZENKEVICA

TV VIĻŅA

1. aprīlī, 8.00 — «Labrīt!». 8.20 Koncertfilma. 8.50 — Multiplikācijas filma. 9.10 — Cilvēks, Sabiedrība. Likums. 9.50 — Kolektīva meklējumi. 10.40 — TV konkurss «Dziesma-dziesmiņa-88». 12.40 un 18.00 — Zīnas. 18.15 — Skolēniem. 18.45 — TV un radio pasts. 19.30 — Tēlotājmāksla. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas zīnas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkaršanas starmetis». 21.50 — TV un mēs. 22.35 — Koncerts. 22.55 — Mākslas filmas «Sesilija» 1. sērija.

2. aprīlī, 9.00 — Zīnas. 9.15 — Koncertfilma. 9.40 — Dokumentālā filma. 10.00 — Civilā aizsardzība. 11.00 — Sagaidot Vispasaules veselības dienu. 12.00 — Nedēļas panorāma. 12.30 — TV skolēniem. 13.05 — Mūzikas nedēļas atklāšana. 13.35 — Mākslas filma «Prēmija». 15.00 — Agrorūpnieciskais komplekss: cilvēki un darbi. 16.05 — Jauno

ģimenu problēmas un rūpes. 17.25 — Reklāma. 17.45 — Zīnas. 18.00 — Agitbrigāžu konkursa noslēguma koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas zīnas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkaršanas starmetis». 21.50 — Mākslas filma «Sieviete un četri viņas vīriši». 23.20 — Zīnas. 23.30 — Mākslas filmas «Sesilija» 2. sērija.

3. aprīlī, 9.00 — Zīnas. 9.15 — Svētdienas rītā. 11.15 — TV skolēniem. 11.45 — Koncertfilma. 12.30 — Jauniešu tehniskā jaunrade. 13.00 — Svētdienas mūzika. 13.45 — Sodiens — Geologu diena. 14.05 — Fakti un komentāri. 14.35 — Lietuvas TV izrāde. 16.40 — Estrādes koncerts. 17.00 — PSRS Futbola federācijas kausa izcīņa. «Zaigiris». — «Zenīts» (Leningrada). 18.45 — Jaunatnes ekrāns. 19.45 — Dokumentālās filmas. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas zīnas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.50 — Agitbrigāžu konkursa noslēguma koncerts 23.50 — Zīnas.

MAINA vienistabas un divistabu dzīvokļus Līvānos pret 3 vai 4 istabu dzīvokli. Telefons 42501.

PREIĻU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS SAGĀDES UN RAZOŠANAS APVIENĪBA

1. aprīlī no iedzīvotājiem sāks iepirkt:
galda bietes — 0,30 rubļ. par 1 kg,
sīpolus — 0,70 rubļ. par 1 kg,
ķiplokus (standarta) — 4,00 rubļ. par 1 kg,
burkānus (standarta) — 0,50 rubļ. par 1 kg,
svaigus kāpostus — 0,50 rubļ. par 1 kg.
Piedāvāt noliktavā Nr. 1 (Preiļos) un noliktavā Nr. 4 (Līvānos). Informācija pa telefonam 22230 un 22094.

Viegli mani iznesiet, Viegli vārtus aizveriet, Lai paliek mans darbiņš Jums pašiem padarīt. (T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Monikai Utinānei un Izidoram Griburstam sakarā ar MĀTES nāvi. Preiļu rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības kolektīvs

Pār ziediem sēru liesmas plīvo. Un lielais klusums blakus stāj. Tavš mūža gaīšums sirdī dzīvos, Lai viegļas smiltis tevi klāj. (G. Selga)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jurim Skroderim sakarā ar MĀTES nāvi.

Kolhoza «Sīļukalns» soferu kolektīvs

Kam nu stāstīšu, cik dienas melnas, Sāpes smeldzošas kad sirdi māt. Ne vairs glāstīs mani kādas delnas. Ne vairs mani mierinās no kāds. (E. Bērziņa)

Skumju brīdī esam kopā ar Juri Skroderi, MAMUĻU pēdējā gaitā izvadot.

Kolhoza «Sīļukalns» valde

Lēni lūza vecā liepa Ozoliņu jaunaudzē. Tā aizgāja māmuliņa, Bērniem sauli vēlēdama. (T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jurim Skroderim, MAMUĻU smiltajā izvadot.

Upenieku mednieku un makšķernieku pirmorganizācija

● Atturība — dzīves norma

Vai viegli būt žūpam?

NĒ, nav, ja runa ir par Stučkas dzelzsbetona izstrādājumu ražošanas un komplektēšanas iecirkni. Tiesa, tie, kas citos pilsētas uzņēmumos atlaisti no darba pēc panta, jūtas patīkami pārsteigti, ka te viņus pieņem darbā bez īpašiem sarežģījumiem. Taču drīz vien dzērājiem kļūst skaidrs — jaunajā kolektīvā viņiem neļaus vis izvērsties.

Pirms diviem gadiem iedzīšanas šeit bija parasta lieta, un gan vadība, gan partijas organizācija uz to skatījās caur pirkstiem. Arkārtējs gadījums lika atjēgties. Mehāniķis A. Soroka dzērumā nosēdās pie stūres un ar mašīnu notrieca otru kolektīvās iedzīšanas dalībnieku. Cietušajam vajadzēja sniegt palīdzību, taču pudeles brāļi viņu ievilka mehāniskajā darbnīcā un pameta likteņa varā. Cilvēks nomira.

Pēc šī notikuma mūsu nelielajam kolektīvam it kā acis atvērās. — atceras partijas biroja sekretāre, iecirkņa meistare R. Ribinska. — Mēs pieteicām istu karu žūpībai. Palīdzēja arī vadības maiņa — iepriekšējam priekšniekam pašam nebija nekā pretī pacienāties. Agrāk ar dzērājiem žūpības apkarošanas komisijas sēdēs notika galveno.

kārt sarunas «dvēseles glābšanai», taču, godīgi sakot, jēgas no tām bija maz. Tagad mēs rīkojamies citādi. Žūpa atbild kolektīva kopsapulces priekšā. Ja brigādē kāds pārkāpis darba disciplīnu, daļu prēmijas atņem visai brigādei.

Cilvēku pie mums nav daudz, viss redzams kā uz delnas, tādēļ mēs tikām skaidrībā ar ikvienu: kam vajadzīga palīdzība, kam padoms, kam vizīte pie narkologa.

Morālā klimata atveseļošanā sava loma bija arī tam, ka iecirknī uzlabojās sociālie un sadzīves apstākļi. Agrāk mazajos vagoniņos nebija pat kur nomazgāt rokas pēc darba. Tagad izbūvēts jauns administratīvais korpus, kurā ir lielskas ģērbtuves, sporta un veselības nostiprināšanas kabinets ar trenāzie-

riem, divas atpūtas istabas ar galda spēlēm. Tūdaļ uzlabojās kolektīva panākumi sportā. Var minēt arī to, ka ražošanas un komplektēšanas iecirknis ir viena no tām nedaudzajām Stučkas rajona organizācijām, kur faktiski visi darbinieki ir saņēmuši dzīvokļus.

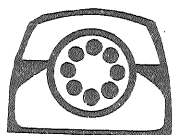
— Veikto pasākumu rezultātā stāvoklis manāmi uzlabojies, — saka R. Ribinska. — 1986. gadā žūpošanas dēļ neattaisnoti darba kavējumi bija 16 cilvēkiem, turpretim pagājušajā gadā — tikai četriem. Elektrometinātājs G. oficiāli noņēms no narkoloģiskās uzskaites un sekmīgi strādā, kaut gan jau ir aizgājis pensijā. Var priecāties arī par L. — viņš paaugstinājis savu kvalifikāciju, apprecējies, nopircis mašīnu. Tādēļ mūsu kolektīvs vairs nebaidās pieņemt savā vidū cilvēkus «ar pantu», jo ir pierādījis, ka prot ar viņiem strādāt.

S. PROKOŠENKO,

LATINFORM korespondents
Stučkā

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне». г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNĪ: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un ceļniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzturēšanās par sludinājumiem — 22305.

Tir. 14292 eks. (latv. vai 10150 eks., krievu val. 4142 eks.).

1. nos. iespiedokšns. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Vaikas ielā 1.

Indekss 68169. Pas. 561.